

oprejsning, hvorefter Mennesker, der en eller anden Gang har været i Konflikt med Loven, ved Æresoprejsning igen opnaar Ligestilling med andre Samfundsborgere; naar dette er Tilfældet, bør man sikkert paa dette Omraade akkviescere ved de Bestemmelser, der her er foreslaaet.

Jeg vil saa sige endnu et Par Ord med Hensyn til Spørgsmaalet om Sagførerne og Sagførerraadet. Jeg beklager, at jeg i mine første Bemærkninger om dette Spørgsmaal synes at have fortørnet det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz, som i de Bemærkninger, hun fremsatte om dette Spørgsmaal, var saa elskværdig, som hun udtrykte sig, at skænke mig mine Ytringer om den privilegerede Fagforening, Sagførernes Organisation. Jeg finder dog, at de Udtryk, jeg her har anvendt, var fuldkommen paa deres Plads. For det første er Sagførerne jo en privilegeret Stand; de er, som jeg sagde, første Gang jeg havde Ordet, privilegerede næringsdrivende. De er i Henhold til Retsplejelovens § 131 eneberettigede til at udføre Sager for andre ved Retten; der er altsaa her givet et Privilegium. Med Hensyn til Betegnelsen „Fagforening“ vil jeg gøre opmærksom paa, at dette Navn jo i vore Dage slet ikke betyder noget nedsettende, og jeg lagde med Glæde Mærke til, at en konservativ Taler, det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen, selv benyttede Udtrykket Fagforening. Jeg mener derfor ikke ved mine Bemærkninger om det her omtalte Spørgsmaal at have gjort mig skyldig i noget, der kunde fortjene de Bebrejdelser, der laa i det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz's Tale. Jeg henviste i mine Bemærkninger om Sagførerraadets Gerning og Opgave til de Tilfælde, hvor jeg mener, der har været udvist en vaklende Holdning, hvor man har været for lidet aktiv. Samtidig gjorde jeg opmærksom paa, at man paa andre Omraader havde indtaget en modsat Holdning. Med Hensyn til det første mindede jeg om, at der har været en Periode, hvor Forholdene var saaledes, at man ovre i Sønderjylland ikke kunde faa noget ophøjet Indtryk af den danske Sagførerstand, og jeg gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen selv i sine Udtalelser benyttede Udtrykket „sorte Faar“. Her er Tale om, at Sagførerraadet skal føre Tilsyn med Sagførernes Lurmærkeforening, om jeg maa udtrykke mig saaledes, og passe paa, at der paa dette Omraade ikke forekommer noget, der ikke svarer til det, der var Forudsætningen ved Lovens Genneførelse. Hvad i øvrigt angaar Sagførerraadet, skal jeg indskrænke mig til at sige,

at det har forbavset mig at høre de Bemærkninger, der er fremkommet om Administrationen af Sagførersamfundets Midler. Jeg skal ikke fordybe mig i dette, men blot sige, at det virker noget kraftigt paa en, naar man hører, at en faglig Organisation med en Indtægt ved Medlemsbidrag af 137 000 Kr. anvender 80 000 Kr. til Administration. Hvorledes tror man, det vilde have virket paa Offentligheden, hvis det var kommet frem, at en Arbejderorganisations Ledelse havde administreret paa tilsvarende Vis? Med Tilfælde fra Fortiden i Erindring, hvorom der har været fremsat offentlig Kritik, tror jeg, man har Lov til at sige, at hvis sligt var blevet oplyst om en Arbejderorganisation, vilde der rundt omkring i vort Land have rejst sig stærke Krav om at faa iværksat en offentlig Undersøgelse. Jeg husker f. Eks., hvor kraftigt man gik til Værks i sin Tid, da der i nogle Avisartikler og paa et Møde og ogsaa her i Rigsdagen lejlighedsvis blev udtalt Tvivl om, hvorvidt Dansk Arbejdsmandsforbund havde administreret Svendborg Margarinefabrik paa en saadan Maade, at der ikke var sket noget, der kunde bringe det i Konflikt med Lovgivningen; man var den Gang langt ude. Der kunde maaske være nok saa god Grund til at rejse Krav om en dybtgaaende Undersøgelse af hele det Forhold, her er Tale om. Jeg ved ikke, hvor vidt vi kan komme i det kommende Udvalg med Hensyn til Spørgsmaalet om Ændring i Sagførerraadets Stilling, men der vil jo blive Lejlighed til at tage de herom gjorte Henstillinger og Forslag under nærmere Overvejelse. Foreløbig skal jeg udtale min Tilfredshed med, at den højtærede Justitsminister har erklæret sig villig til, for saa vidt det ønskes her, at gøre det til Pligt for Sagførerraadet aarlig at afgive Indberetning til Justitsministeriet.

Et af de Spørgsmaal, der i særlig Grad er berørt under de foregaaende Dages Forhandlinger, er Spørgsmaalet om offentlig Votering i Landets Højesteret. Heller ikke heri skal jeg fordybe mig videre, men har dog Lyst til at sige endnu et Par Ord om denne efter min Opfattelse meget vigtige Sag. Jeg vil først udtale min Glæde over den Motivering, det ærede Medlem Hr. Rytter paa egne Vegne gav af sin Stilling til dette vigtige Spørgsmaal. Det ærede Medlem sagde efter min Opfattelse herom adskillige udmærkede og sande Ting. Desværre forekommer det mig, at der ogsaa var et og andet, der kunde tænkes at virke i modsat Retning. Det ærede Medlem oplyste, at der indenfor Venstre var over-